

พระราชบัญญัติ

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๒๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์การ
โทรศัพท์แห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติองค์การ
โทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ^๕
องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้ใช้ความต่อไป^๕
แทน

“มาตรา ๘ ให้องค์การโทรศัพท์ตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพ
มหานครหรือจังหวัดใกล้เคียงและจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนใน
ณ ที่ใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขา
หรือตัวแทนภายนอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประจวบ สุนทรางกูร

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ^๕ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๗
กำหนดให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีสำนักงานแห่งใหญ่ในจังหวัด
พระนคร (ปัจจุบัน คือ กรุงเทพมหานคร) แต่ปรากฏว่าสำนักงานแห่งใหญ่ใน
ปัจจุบันคับแคบและไม่สามารถขยายออกไปให้สะดวกแก่การปฏิบัติงานได้ สมควร
แก้ไขมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ^๕ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ.
๒๔๘๗ เพื่อให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยสามารถตั้งสำนักงานใหญ่ใน
กรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดใกล้เคียงได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ^๕